

**ДО
МИНИСТЕРСКИЯ СЪВЕТ
НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ**

ДОКЛАД

от Николай Милков - министър на външните работи

ОТНОСНО: Проект на Постановление на Министерския съвет за изменение на Правилника за легализациите, заверките и преводите на документи и други книжа

**УВАЖАЕМИ ГОСПОДИН МИНИСТЪР-ПРЕДСЕДАТЕЛ,
УВАЖАЕМИ ГОСПОЖИ И ГОСПОДА ЗАМЕСТНИК МИНИСТЪР-ПРЕДСЕДАТЕЛИ,
УВАЖАЕМИ ГОСПОЖИ И ГОСПОДА МИНИСТРИ,**

На основание чл. 31, ал. 2 от Устройствения правилник на Министерския съвет и на неговата администрация (УПМСНА), внасям за разглеждане проект на Постановление на Министерския съвет за изменение на Правилника за легализациите, заверките и преводите на документи и други книжа.

Проектът има за цел да се подобри и ускори административното обслужване на българските и чуждестранни физически и юридически лица в чужбина, като се разшири кръга от чуждестранни субекти, които могат да легализират документи, издадени в чужди страни, и подлежащи на заверка от страна на български дипломатически и консулски представителства в чужбина.

Кръгът от чуждестранни субекти, които могат да легализират документи, издадени в чужди страни, и подлежащи на последваща заверка от страна на български дипломатически и консулски представителства в чужбина, с оглед представянето им в Република България и произвеждането на правно действие на тези документи, са уредени в Правилника за легализациите, заверките и преводите на документи и други книжа.

Към настоящия момент дипломатическите и консулските представителства на Република България легализират документи и други книжа, издадени в чужди страни, само ако документите са заверени от Министерството на външните работи (МВнР) на страната, в която се намират представителствата. Посочената разпоредба ограничава кръга от субекти, които могат да легализират документи, издадени в чужбина, като го

свежда само до един субект – Министерство на външните работи на държавата, в която се намира/за която е акредитирано съответно българско дипломатическо и консулско представителство.

Посоченият проблем изниква на преден план в държави, които не са страни по Конвенцията за премахване на изискването за легализация на чуждестранни публични актове, съставена в Хага на 5 октомври 1961 г. В посочените държави за да може даден документ да произведе правно действие на територията на Република България, този документ, преди да бъде удостоверен от българско дипломатическо и консулско представителство в чужбина, трябва да бъде легализиран от Министерство на външните работи на съответната държава.

В редица държави отговарящи на горните критерии, освен МВНР, има и редица други органи, които съгласно местното законодателство имат правомощия по легализация на документи.

По изчисления на МВНР на Република България приблизителния брой документи, който попада в посочената процедура, е няколко хиляди документа годишно, което засяга значителен брой български физически и юридически субекти, приносители на тези документи.

Пример за такава държава със значителна численост на българската диаспора е Канада, която не е страна по Конвенцията за премахване на изискването за легализация на чуждестранни публични актове, съставена в Хага на 5 октомври 1961 г., и в която документите издадени от местни органи, преди да могат да бъдат заверени от българските дипломатически и консулски представителства на България в Канада, подлежат на легализация от МВНР на Канада. В същото време в посочената държава действат на териториално и провинциално ниво легализиращи местни органи, които имат същите законодателни правомощия като МВНР на Канада да удостоверяват документи, издадени от местните органи. Приблизителният брой документи, които се легализират от МВНР на Канада, и след това заверяват от българските представителства в Канада е 2 500 – 3 000 броя, на които документи приносители са значителен брой български и чуждестранни физически и юридически субекти.

За да се реши горният проблем, а именно да се даде възможност на българските граждани в чужбина по-бързо и ефективно да получат желаната услуга по легализация и заверка на даден чуждестранен документ, следва да се разшири кръга от чуждестранни субекти, които биха могли да легализират чуждия документ преди осъществяване на

заверката от страна на българско дипломатическо/консулско представителство в чужбина. Това би могло да стане чрез допускане, освен на МВнР на чуждата държава, процеса по легализация да се осъществява и от друг местен орган, който съгласно чуждото законодателство има правомощия, аналогични на МВнР на чуждата държава, по легализация на даден чуждестранен документ.

Посочената процедура, при положение, че дадена държава не е страна по Конвенцията за премахване на изискването за легализация на чуждестранни публични актове, съставена в Хага на 5 октомври 1961 г., изисква ангажирането, освен на МВнР на чуждата държава, даване и на възможността по извършване на легализация от страна на местен компетентен орган, преди процесът да бъде финализиран от българско дипломатическо/консулско представителство в чужбина.

Приемането на посочената процедура по разширяване на кръга от субекти, които биха могли да легализират, освен МВнР на чуждата държава, на чуждестранни документи, ще улесни пряко заинтересованите български и чуждестранни физически и юридически лица приносители на документи, като косвено ще облекчи дейността и на редица органи и институции, които по закон изискват представянето на предварително легализирани от чуждестранен орган документи.

Посочената процедура ще даде възможност за право на избор от страна на приносителите на документи пред кой орган да представят за легализация даден документ, като се прави избор основан на бързина на действие на чуждия орган, и евентуално финансова изгода при разлика в размера на таксите предлагани от различните чуждестранни органи по легализация на документи.

Ако в дадена чужда държава освен МВнР на чуждата държава, съгласно местното законодателство, процеса по легализация е допустим и от друг местен орган, то в тези случаи заявителите на услугата по легализация биха могли да направят информиран избор на кой орган да представят своя документ – изхождайки от преценка за натовареност на дадения орган, териториална отдалеченост на органа, и евентуална финансова изгода при разлика в изискуемите такси.

Приемането на посочените изменения би довело до незабавно подобряване на обслужването т.к. българските дипломатически и консулски представителства ще заверяват документи не само легализирани от МВнР на чуждата държава, но и от всеки друг орган на съответната държава, при положение, че този орган съгласно местното законодателство има правомощия да легализира определени документи.

Съгласно чл. 26, ал. 3 от Закона за нормативните актове проектът на Постановление на Министерския съвет за изменение на Правилника за легализациите, заверките и преводите на документи и други книжа, заедно с доклада, частичната предварителна оценка на въздействие и становището на дирекция „Модернизация на администрацията“ към Министерския съвет, са публикувани за обществено обсъждане на интернет страницата на Министерство на външните работи, както и в Портала за обществени консултации с 30-дневен срок за обсъждане. Проектът на акт е съгласуван и по реда на чл. 32 от Устройствения правилник на Министерския съвет и на неговата администрация. Постъпилите предложения и становища в рамките на общественото обсъждане и на междуведомственото съгласуване са отразени съгласно приложените справки-таблицы.

С проекта на документа не се предвижда въвеждане на законодателство на Европейския съюз, поради което не е изготвена и приложена таблица за съответствие с европейското право.

Въз основа на гореизложеното и на основание чл. 8, ал. 2 от Устройствения правилник на Министерския съвет и на неговата администрация

ПРЕДЛАГАМ:

Министерският съвет да разгледа и приеме проекта на Постановление на Министерския съвет за изменение на Правилника за легализациите, заверките и преводите на документи и други книжа.

Приложения:

1. Проект на Постановление за изменение на Правилника за легализациите, заверките и преводите на документи и други книжа;
2. Утвърдена финансова обосновка;
3. Справка за получените съгласувателни становища;
4. Одобрена частична предварителна оценка на въздействието;
5. Проект на съобщение за СМО;

София, ...2023 г.

НИКОЛАЙ МИЛКОВ
МИНИСТЪР НА ВЪНШНИТЕ РАБОТИ